

संसारः

महापातकिनश्चेति यश्च तेः सह संवसेत् ॥
संवसरन् पतितैः संसर्गं कुरुते तु यः ।
यानश्रय्यासनेर्नित्यं जानन् स पतितो भवेत् ॥”
ननु द्वितीयतृतीयसर्गिणि प्रमाणं नास्ति
अतएव ब्रह्मज्ञातातपः ।

“अशुचिं संसृष्टेयस्तु एक एव स दुष्यति ।
तत्सृष्टान्यो न दुष्यते सर्वद्रव्येष्वयं विधिः ॥”
तथा ।

“संज्ञतानां पात्राणां यद्येकमुपहन्यते ।
तस्य तत् शोधनं प्रोक्तं न तु तत्सृष्टिनामपि ॥”
उच्यते । यश्च येन पापात्मनेति यो येन संपिबे-
दिति संसर्गो येन संसर्गमिति विष्णुव्यास-
जावाकवचनैः सामान्येन पापिष्ठसंसर्गो पापी
भवति इति प्रतिपादनात् संसर्गपापिष्ठस्यापि
संसर्गो पापयुक्तो भवतीति एभिरेव प्रति-
पादितम् ॥३॥ पतितोत्पन्नानां शुद्धिमिच्छतां
पतितानां प्रायश्चित्तस्य तृतीयो भागस्तथाय-
चित्तं त्रयेयम् । स्त्री च पतितोत्पन्ना तृतीय-
भागस्य तृतीयभागं कुर्यात् । इति प्रायश्चित्त-
विवेकः ॥

संसर्गाभावः, पुं, (संसर्गण सख्यन्वेन अवच्छिन्नो-
ऽभावः ।) सख्यन्वरहितत्वम् । न्यायमते अभाव-
पदार्थविशेषः । स तु भेदभिन्नाभावः । स च
त्रिविधः । प्रागभावः १ ध्वंसः २ अन्यता-
भावः ३ । यथा,—

“अभावस्तु द्विधा संसर्गान्धोऽन्याभावभेदतः ।
प्रागभावस्तथा ध्वंसोऽप्यन्यताभाव एव च ॥
एवं त्रैविध्यमापन्नः संसर्गाभाव इत्यन्ते ॥”

इति भाषापरिच्छेदः ॥३॥

भेदत्वं तादात्म्यसम्बन्धवच्छिन्नप्रतियोगिता-
काभावत्वम् । विनाशभावत्वं प्रागभावत्वम् १
जन्माभावत्वं ध्वंसत्वम् २ नित्यसंसर्गाभावत्व-
मन्यताभावत्वम् ३ । इति सिद्धान्तमुक्तावली ॥

संसर्गा, [नृ] (संसर्गोऽस्मात्सीति । इनिः ।
यद्वा, सं + सृज + “संसृजानुष्यति ।” ३ । २ ।
१४२ । इति घिण् ।) संसर्गविशिष्टः । यथा ।
विभागानन्तरं मैत्रात् पितृभ्रातृपितृव्यभ्रातृ-
पुत्राणां यथायथं एकत्रावस्थानं संसर्गः । तद-
युक्तः संसर्गः । एवभूतस्य संसर्गिणो मृतस्य
धनं तज्जातस्यापत्यस्य तदपत्याभावे संसर्गो
स्वयं गृह्णीयात् । इति दायतत्त्वम् ॥

संसर्पः, पुं, सम्यक्प्रकारेण गमनम् । सर्पादि-
गमनवद्गमनम् । संपूर्वसृष्टपातोर्ध्वं प्रत्ययेन
नियन्तः ॥

संसर्पः, [नृ]चि, संसर्पशब्दादिनृप्रत्ययेन संपूर्वक-
सृष्टपातोर्ध्वं नृप्रत्ययेन वा नियन्तः ॥ संसर्प-
विशिष्टः । सम्यग्गमनशीलः ॥ (यथा, रघुः ।
७ । २६ ।

“कपोलसंमर्षिशब्दः स तस्याः

मुहुर्त्तकर्णोत्पलतां प्रपेदे ॥”)

संसारः, पुं, (संसारस्य आदिति । सं + सृ गतौ +
घञ् ।) मिथ्याज्ञानजन्यवासना । इति नैया-

संसार

यिकाः ॥ यथा । संसारश्च मिथ्याधीप्रभवा
वासना । इति प्रामाण्यवादागदाधरो टीप्पनी ॥
स्वाट्टोपनिबद्धशरीरपरिग्रहः । इति कलाप-
टीकायां गोपीनाथः ॥ संसरणम् । इति शब्द-
रत्नावली ॥ तत्पर्यायः । दुःखलोकः २ भवः ३
कष्टकारकः ४ । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ अपिच ।
“अस्माद्भिजायते विश्वमनैव प्रविलीयते ।
अमायी मायया बद्धः करोति विविधास्तनूः ॥
न चाप्ययं संसरति न च संसारयेत् प्रभुः ।
नायं पृथ्वी न मलिलं न तजः पवनो न तत् ॥
न प्राणो न मनो व्यक्तं न शब्दः स्पर्श एव
च ।

न रूपरसगन्धाश्च नाहं कर्त्ता न वागपि ॥
न पाणिपादौ नो पायुर्न चोपस्थो द्विजोत्तमाः ॥
न कर्त्ता न च भोक्ता वा न च प्रकृतिपुरुषौ ॥
न माया नैव च प्राणश्चैतन्यं परमार्थतः ।
अहं कर्त्ता सुखी दुःखी क्रमः स्थलेति या मतिः
सा चाहङ्कारकर्तृत्वादात्मन्यारोप्यते जनैः ।
वदन्ति वेदविद्वांसः साक्षिणं प्रकृतेः परम् ॥
भोक्तारमचरं शुद्धं सर्वत्र समवस्थितम् ।
तस्मादज्ञानमूलोऽयं संसारः सर्वदेहिनाम् ॥”

इति कौर्म्य ईश्वरगीतासु २ अध्यायः ॥

किञ्च ।

“पितृमातृसहृद्भ्रातृकलत्रादिकृतेन च ।
हृष्टोऽसक्तया दैन्यमशुपूर्णाननो गतः ॥
एवं संसारचक्रेऽस्मिन् भ्रमता तात सङ्कटे ।
ज्ञानमेतन्मया प्राप्तं मोक्षसंप्राप्तिकारकम् ॥”
इति मार्कण्डेयपुराणे पितापुत्रसंवादानामा-
ध्यायः ॥

संसारगुरुः, पुं, (संसारस्य गुरुः ।) कामदेवः ।

इति त्रिकाण्डशेषः ॥ जगद्गुरुश्च ॥

संसारमार्गः, पुं, (संसारस्य मार्गः ।) योनिः ।

इति त्रिकाण्डशेषः ॥

संसारमोक्षणं, त्रि, (संसारस्य मोक्षणं यस्मात् ।)

भवतारकम् । यथा,—

“एवमेतन्महाश्रावणं देवि । संसारमोक्षणम् ।
मम भक्तव्यवस्थायै प्रयुक्तं परमं मया ॥”
इति वाराहं सुतस्वामिमाहात्म्यनामाध्यायः ॥३॥
(संसारस्य मोक्षणम् ।) भवमोचने, क्तौ ।
तदुपाया यथा,—

बलिहवाच ।

“संसारार्णवमग्नानां नराणामन्यचेतसाम् ।

तरण्ये यो भवेत् पोतस्तस्मै व्याख्यातुमर्हसि ॥

प्रह्लाद उवाच ।

ये शङ्खचक्रालकरं तु शार्ङ्गिणं
खगन्दकेतुं वरदं त्रियः पतिम् ।

समाश्रयन्ते भवभोतिनाशनं

संसारमर्गं न पतन्ति ते पुनः ॥

वैकुण्ठं खण्डपरशुं भवबन्धसमुच्छिदम् ।

प्रणिपत्य महात्मानं संसारे न पुनर्भवेत् ॥

ध्यायितुं दामोदरं यस्तु भक्तिमन्मोक्षयेत वा ।

न स संसारमर्गंऽस्मिन् मज्जते दानवैश्वर ॥

संसृष्टः

ये मानवा विगतरागपरावरणा
नारायणं सुरगुरुं सततं स्मरन्ति ।

ते धीतपाण्डुरपटा इव राजहंसाः

संसारसागरजलस्य तरन्ति पारम् ॥”

इति वामने ८० अध्यायः ॥

संसारी, [नृ] पुं, (संसारीऽस्यस्येति । इनिः ।)
संसारविशिष्टप्राणो । इति हलानुधः ॥ शरीरौ ।
यथा । संसारिणामिति संसारित्वं शरीरित्वम् ।
शरीरित्वस्य भोगावच्छेदकत्वं न तु चेष्टावत्त्वम् ।
अत ईश्वरपरिग्रहीतरामकृष्णादिशरीरव्युदासः
मिथ्याज्ञानजन्यवासनाया अट्टस्य वा न
संसारपदेन विवक्षासम्भवः । इति वीडाधि-
कारस्य गादाधरो टीप्पनी ॥

संसिद्धिः, स्त्री, (सं + सिध् + क्तिन् ।) प्रकृतिः ।
स्वभावः । इत्यमरः ॥ सम्यक्सिद्धिः । मदीया ।
इति मेदिनी ॥ परमा सिद्धिः । मोक्षः । यथा,
“मामुपेत्य पुनर्जन्म दुःखालयमग्राह्यतम् ।

नाप्नुवन्ति महात्मानः संसिद्धिं परमां गताः ॥”

इति श्रीभगवद्गीतायां ८ अध्याये १५ श्लोकः ॥

(फलम् । इति स्वामी ॥ यथा, भागवते । १ ।

२ । १३ ।

“अतः पुंभिर्हि जयेष्टा वर्णाश्रमविभागशः ।

स्वनुष्ठितस्य धर्मस्य संसिद्धिर्हरितोपपन्नम् ॥”)

संसृतिः, स्त्री, (सं + सृ + क्तिन् ।) संसारः ॥

इति शब्दरत्नावली ॥ (यथा, भागवते । १ ।

१ । १४ ।

“आपन्नः संसृतिं घोरां यत्नाम विवशो गृणन् ।

ततः मद्यो विमुच्येत यद्भिभेति स्वयं भयम् ॥”)

प्रवाहः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

संसृष्टः, त्रि, (सं + सृज + क्तः ।) संसर्गः ।

वमनादिना संशुद्धः । इति मेदिनीकरकर्म-
चन्द्रौ ॥ विभागानन्तरं मैत्रात् पितृभ्रातृ-

पितृव्यभ्रातृपुत्राणां यथायथं एकत्रावस्थान-
मसंसृष्टदयुक्तः । अथ संसृष्टधनविभागः ।

एकपितृजातयोरपि सोदरविमाहजयोर्मृतदेय-

षट्पुरुषपिण्डदाहत्वेन सोदरस्यैव धनाधिकारो

न तु पित्रादिद्वयमात्रपिण्डदातुर्विमाहजस्य ।

कश्चित्तु संसृष्टत्वेन विमाहजस्याप्यसंसृष्टसोद-

रेण सह तुल्याधिकारिता सोदरस्य संसृष्टत्वे

स एव गृह्णीयात् संसृष्ट्यपि विमाहज इति ।

तथा च याज्ञवल्कराः ।

“संसृष्टिनस्तु संसृष्टौ सोदरस्य तु सोदरः ।

दद्याच्चापहरदं जातस्य च मृतस्य च ॥

अन्योदयस्तु संसृष्टौ नान्योदयोर्धनं हरित् ।

असंसृष्ट्यपि चादद्यात् संसृष्टौ नान्यमाहजः ॥”

संसृष्टिनमाह ब्रह्मसंहिता ।

“विभक्तो यः पुनः पित्रा भ्रात्रा चैकत्र

संस्थितः ।

पितृव्येणाथवा प्रीत्या स तु संसृष्ट उच्यते ॥”

तेन विभागानन्तरं मैत्रात् पितृभ्रातृपितृव्य-

भ्रातृपुत्राणां यथायथं एकत्रावस्थानं संसर्गः

तदयुक्तः संसर्गः । एवभूतस्य संसर्गिणो मृतस्य